

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.

GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

JOHANNES SIMON APPELGREN,
Ostrobothn.

In Auditorio Philos. die XXVI Maji MDCCCXXIV.
h. a. m. consvetis.

TOMI SECUNDI

PARS 2.

ABOË, typis Frencckellianis.

g.

171100 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

111111 111111

19. PHILODEMOS.

Heliodoras kärlek att fly mig själen befaller;

Hon som tårar och qual ofta har pröfvat förut.

Så hon bjuder; och dock förmår jag ej fly, ty den slemma

Manar, och brinner likväl, manande, sjelf af begär.

Tempe I B. p. 291 Nr. 8. Ed. T. T. I p. 64.

20. OKÄNND.

a. Säg mig, du hund, hvem är väl den man, hvars graf
du bevakar?

b. Hunden. a. och hvem är då han som du be-
nämner en hund?

b. Han Diogenes är. a. och dess börd? b. från Sinopa:
a. i tunnan

Bodde han? b. Ja, och som död bor han i stjer-
norna nu.

Tempe I B. p. 75 Nr. 80. Ed. T. T. I p. 238.

21. OKÄNND.

Städs mot Laertes' son var hafvet fiendtligt; ty böljan
Plånade ut hans bild, målad af mästare-hand.

Men hvad mera? hans ädla portrait, i Maionides' sänger;
Tecknadt på eviga blad, aldrig af tiden förstörs.

Tempe I B. p. 13 Nr. 12. Ed. T. T. III p. 261.

Diogenes Corinthi, παρα τη πυλη τη Φερουση εις
'Ισθμον' επεστησαν δε αυτω κιονα, και επ' αυτω
λιθου Παριου κυνα. *Diogen. Laërt.* 21. De ta-
bula, in qua Ulysses pictus, cujus imaginem ma-
ris undæ hostiliter deleverunt.

22. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ψυχὴ δυσδάκρυτε, τί σοι τὸ πέπανθ' Ἔρωτος
 Τραῦμα διὰ σπλάγχχνων αὐθις ἀναφλέγεται;
 Μὴ, μὴ, πρὸς σε Διός, μὴ, πρὸς Διός, ὦ Φιλάβουλε,
 Κινήσης τέφρη πῦρ ὑπολαμπτόμενον.
 Αὐτίκα γάρ, λήθαργε κακῶν, πάλιν εἴ σε Φυγοῦσαν
 Λήψεται Ἔρως, εὐρῶν δραπέτιν, αἰκισέται.

Jacobs A. G. T. II p. 473 Nr. 80. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 71.

23. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

ὦ ξένη, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
 Σπεῖσόν μοι παριῶν εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Jacobs A. G. T. I p. 315 Nr. 28. *Animadv.* Vol. III P. 2 p. 163.

24. ΑΓΑΘΙΟΥ ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΥ.

Ῥήτορα πρὸς Διόδωρον ἀνὴρ δείλαιος ἀπελθών,
 Εἴρετό μιν τοῖς ἀμφὶ δικασπολῆς.
 Ἡμετέρη θεράπεινα φύγεν ποτέ τὴν δέ τις εὐρῶν,
 Ἄλλοτρίην τ' εἶναι λάτρην ἐπιστάμενος,
 Ζεῦξεν ἑῷ θεράποντι τέκεν δ' ὑπὸ παιδῆς ἐκείνῳ
 Καὶ τίνι δουλεύειν εἰσὶ δικαιοτέροι;

22. *cf.* α Nr. 5. Recte Manso monuit vituperandam esse poetæ inconstantiam, qui animam primo disticho ut telo Amoris sauciam, altero igne combustam, tertio denique ut ancillam fugitivam compellaverit. Ὡ. 24. Agathias Scholasticus Myrinæus; de eo in Præf. p. 4 dictum. Epigrammata ejus, quorum magna pars versatur in argumento amatorio, multa ex ἐπιδεικτικῶ sunt genere, inge-

22. MELEAGER.

Ömkansvärdiga själ, hvarför upprifver du åter
 Kärlekens svidande sår, läkt i det närmaste re'n?
 Låt, dåraktiga, bli, jag besvär dig vid Zeus, jag besvär dig,
 Rör ej glöden, engång lyckligt i askan fördold!
 Glömm du faran så snart? vet, genast då Eros har
 fångat
 Flyktingen, öfvar han grymt uppå slafvinnan sin
 hämd,

Tempe I B. p. 286 Nr. 3. Ed. T. T. III p. 118.

23. OKÄNND.

Fremling, här är Anakreons graf; förrn stället du
 lemnar,

Offra en tår ur pokaln! Städs jag är drufvornas vän.

Tempe I B. p. 41 Nr. 43. Ed. T. T. I p. 231.

24. AGATHIAS.

Fordom en stackars man Diodoros, juristen, besökte;

Frågande honom uti följande mål om besked:

"Nyss bortrymde vår piga; en viss som hittade henne,

Fast han visste att hon lydde en annans befäl,

Henne med egen dräng förmälde. Nu frågas om
 barnen

Höra lagligen mig eller den fremmande till?"

nium produnt elegans; verbosior tamen est ple-
 rumque, & in comenda ornandaque oratione in-
 terdum nimius. v. 6. τινι δουλευειν εἰσι δικαιοτε-
 ροι; quemnam secundum leges sequentur liberi,
 quos serva mea ex alieno servo peperit, servine
 dominum, qui, quam meam esse sciret, illi in
 contubernium dedit, an me, dominum servæ?

Ὅς δ' ὅτε μερμήριζε, καὶ ἔδρακε βιβλὸν ἐκάστην,
 Εἶπεν ἐπιστρέψας γυρὸν ἐπισκύνιον·

Ἡ σοί, ἢ τῶ ἐλόντι τετὴν θεράπαιναν, ἀνάγκη
 Δουλεύειν κείνους, ὧν χάριν ἐξερῆεις·

Δίξω δ' εὐμενέοντα δικασπύλον, αἴψα δ' ἀποίσεις
 Ψῆφον ἀρειοτέτην, εἴγε δίκαια λέγεις·

Jacobs A. G. T. II p. 426 Nr. 376. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 95.

25. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Λοκρίδος ἐν νέμει σκιερῶ νέκυν Ἡσιόδοιο

Νύμφαι κρηναῖων λούσαν ἀπὸ σφετέρων,
 Καὶ τάφον ὑψώσαντο· γάλακτι δὲ ποιμένες αἰγῶν
 Ἐρῶσαν, ξανθῶ μιζάμενοι μέλιτι·

Τοίην γὰρ καὶ γῆρυν ἀπέπνεεν, ἐννέα Μουσέων

Ὁ πρέσβυς καθαρῶν γευσάμενος λιβάδων.

Jacobs A. G. T. I p. 322 Nr. 55. *Animadv.* Vol. I P. 2 p. 360.

26. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ἀπο ὑπαρχ. ΑΙΓΥΠΤ.

Κέρβερε, δειμαλέην ὑλακὴν νεκύσσειν ἰάλλων,

Ἦδη φρικαλέον δείδιδι καὶ σὺ νέκυν.

Ἀρχίλοχος τέθνηκε· φυλάσσεο θυμὸν ἰάμβων

Δριμύν, πικροχόλου τικτόμενον στόματος.

v. 11. *Judices dicuntur φερεν ψηφον καὶ ἀποφε-
 ρεν, cum sententiam pronuntiant; is vero de quo
 judicatur, ἀποφερεται ψηφον.* 25. cfr. α Nr. 44.
 In luco Jovi sacro, qui in Locride sub Nemei
 nomine colebatur, interfectum fuisse Hesiodum
 narrat *Thucyd.* III, 96. Quod vero Nymphæ
 ejusdem cadaver abluisse dicuntur, ad id referen-
 dum est quod *Plutarchus* memoriæ tradit, idem
 in mare devolutum esse. v. 2. E conjectura. J.

Mense'n länge han tänkt och bläddrat i hundrade luntor;
 Rynkte han pannan ihop, svarande myndigtsåhär:
 Tydligt är lagens bud; de barn om hvilka du spörjer,
 Höra antingen dig, eller den fremmande till.
 Vill dig domaren väl, helt säkert du vinner processen;
 Sök dig en sådan, såframt du är befogad dertill!

Tempe II B. p. 18 Nr. 22. Ed. T. T. III p. 85.

25. ALKAIOS.

Skalden Hesiodos' lik i den Lokriskas dalens beskuggning
 Af Källnympherna blef tvaget med klara kri-
 stalln,
 Också en graf upprestes af dem; men getternas herdar
 Offrade mjölk derpå, rikligt med håning bemängd.
 Ty så flödde hans sång, se'n den åldrige läpparna fuktat
 Ur de Pieriske mörs helgade källa, så ren.

Tempe I B. p. 79 Nr. 19. Ed. T. T. I p. 237.

26. JULIANOS, AIGYPTIERN.

Kerberos, du, hvars skall för skuggorna är så förfärligt;
 Räds ock sjelf nu en gång, räds för den rysliges
 blick!
 Ty Archilochos dog. Dig akta för ilskna Iamben,
 Som med galla bestänkt valt på hans läppar en plats!

scribimus *κηρυαιων* pro Codd. *κηρυιαδων*, quod ad-
 jective de Nymphis usurpatum passim occurrit,
 substantive numquam. 26. cfr. α Nr. 68. Ar-
 chilocho, quem, *Horatio* teste, proprio rabies ar-
 mavit Iambo (Ep. ad Pisones v. 79), pacta erat
 Neobule Lycambis filia, quæ cum alii cessisset,
 miserrimas dabat rupti fœderis pœnas. Petita e-
 nim, haud secus ac sorores suæ, mordacissimis
 poëtæ telis, morti succubuit, spontanæ (vides,

Οἶσθα βοῆς κείνοιο μέγα σθένος, εὔτε Λυκάμβεω
 Νηῦς μίς σοι τρισσὰς ἤγαγε θυγατέρας.

Jacobs A. G. T. I. p. 326 Nr. 69. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 391.

27. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Ἐρμολύτη τὸν ἰατρὸν ἰδὼν Διόφαντος ἐν ὕπνοις
 Οὐκέτ' ἀνηγέρθη, καὶ περίαμμα φέρων.

Jacobs A. G. T. II p. 392 Nr. 257. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 464.

28. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Οἶδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἀστέρων
 Μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,
 Οὐκέτ' ἐπιφαύω γαίης ποτὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ
 Ζανὶ θεοτροφίης πύμπλαμαι ἀμβροσίης.

Jacobs A. G. T. II p. 205 Nr. 577. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 196.

29. ΜΝΑΣΑΛΚΟΥ.

Σοὶ μὲν καμπύλα τόξα, καὶ ἰοχέαιρα Φαρέτρα,
 Δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέματα
 Ἴους δὲ πτερόεντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
 Ἐν καρδίαις, ὅλοα ζείνια, δυσμενέες.

Jacobs A. G. T. I p. 187 Nr. 9. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 401.

Ep. 6 supra!) v. 6. Brunckii lectionem τρισσας pro vulgata δισσας adhibuimus. 27. cfr. α Nr. 7. v. 2. Amuletum quod contra malos dæmones fortasse valebat, nihil contra Hermogenis adspæctum poterat. 28. Ptolemæus. Sub hoc nomine

Säkert du vet hvad dess sänger förmå, alltsedan Ly-
kambes'

Trenne döttrar så grymt roddes till dig på engång.

Tempe I B. p. 23 Nr. 23. Ed. T. T. I p. 240.

27. LUKILLOS.

Se'n Diophantos sett i en dröm Hermogenes, läkarn,
Aldrig han vaknade mer, fast amuleter han bar.

Tempe II B. p. 11 Nr. 13. Ed. T. T. III p. 59.

28. PTOLEMAIOS.

Att jag är dödlig och svag, nog vet jag; men när jag
betraktar

Stjernornas banor förtjust, löpande städs om
hvaran,

Jorden ej mer vidrörer min fot; hos sjelfve Kronion
Med ambrosia då, Gudarnes spis, jag förnöjs.

Tempe II B. p. 55 Nr. 23. Ed. T. T. II p. 212.

29. MNASALKAS.

Phoibos, åt dig upphängdes af Promachos krokiga bågen,

Samt pilkogret derhos, fordom med pilar försedt.

Men de fiendtlige män mottogo i striden som gästskänk

Vingade pilarnes flock, gömd i de sårade bröst.

Tempe I B. p. 207 Nr. 10. Ed. T. T. I p. 137.

tria leguntur Epigr., quorum hoc secundum Clau-
dii Pt. esse, ex argumento satis fit probabile.

29. cfr. Nr. 3. v. 4. pro "δυσμενεων" emendatio-
nem assumimus *Brunckii*, *δυσμενεες* legentis, e-
tiam a *Σ.* probatam.

30. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Μή με δόκει πιθανοῖς ἀπατᾶν δάκρυσι, Φιλαινί,
 Οἶδα, φιλεῖς γὰρ ὅλως οὐδένα μείζον ἐμοῦ,
 Τοῦτο γ' ὅσον παρ' ἐμοὶ κέκλισαι χρόνον· εἰ δ' ἕτερός σε
 Εἶχε, φιλεῖν ἂν ἔφης μείζον ἐκείνον ἐμοῦ.

Jacobs A. G. T. I p. 137 Nr. 186. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 135.

31. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Εἰμὶ μὲν οὐ φιλόσινος· ὅταν δ' ἐθέλης με μεθύσσαι,
 Πρῶτα σὺ γενομένη πρόσφερε, καὶ δέχομαι.
 Εἰ γὰρ ἐπιψάυσεις τοῖς χεῖλεσιν, οὐκέτι νήφειν
 Εὐμαρές, οὐδὲ φυγεῖν τὸν γλυκὺν οἶνοχόον·
 Πορθημεύει γὰρ ἐμοίγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα,
 Καὶ μοι ἀπαγγέλλει τὴν χάριν, ἣν ἔλαβεν.

Jacobs A. G. T. I p. 163 Nr. 261. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 62.

32. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,
 Ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε Τύχη·
 Ἐλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίαν περιθεῖναι,
 Κείμεθ' ἀγηράντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

Jacobs A. G. T. I p. 380 Nr. 253. *Animadv.* Vol. I P. 1 p. 221.

33. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Οὐδενὸς ἐνθάδε νῦν τεθνηκότος, ᾧ παροδῖτα,
 Μάρκος ὁ ποιητῆς ᾠκοδόμηκε τάφον,

30. cfr. α Nr. 9. *Lepidum satis carmen.* v. 3.
 τουτον ὅσον, Cod. Sed recte Br. τουτο γ' ὅσον.

31. cfr. Nr. 24. *Nulla fere est fabula amatoria,*

30. POSEIDIPPOS.

Tro ej att mig du bedrar med de hjertliga tårar, Philainis;

Ingen-jag vet det minsann-älskar du högre än mig,
Hvar gång jag dig sluter i famn; men kommer en annan,
Honom - säger du då - älskar du högre än mig.

Tempe I B. p. 349 Nr. 70. Ed. T. T. I p. 100.

31. AGATHIAS.

Icke jag är vinälskare alls; men vill du mig rusa;
Smaka då först ur pokaln, och jag vill ta den emot.
Ty om med läpparna du vidrör den, förmår jag ej längre
Nykter sitta, och fly bjudningens ljufva försåt;
Ty med en kyss, tillskickad af dig, förför mig pokalen,
Och förkunnar en fröjd, som du åt honom beskärt.

Tempe I B. p. 353 Nr. 74. Ed. T. T. I p. 120.

32. SIMONIDES.

Om en berömvärd död är den skönsta belöning för
dygden,

Lyckan i sanning åt oss denna beskärt framförallt;
Ty då vi äflades frihetens krans att knyta åt Hellas,
Föllo vi här ett mål för ett evärdligt beröm.

Tempe I B. p. 99 Nr. 24. Ed. T. T. I p. 280.

33. LUKILLOS.

Utan att någon var död, uppbygdes af Markos, poeten;
Vet det, o vandringsman, griften du ilar förbi,

4

ubi non idem lusus occurrat. 32. cfr. α Nr. 78.
v. 3. In περιδερναι ducta metaphora a corona,
cui libertas comparatur. 33. cfr. α Nr. 7.

Καὶ γράψας ἐπίγραμμα μονόστιχον, ᾧ δ' ἐχάραξε·
 "Κλαύσατε δ' ὠδεκέτη Μάξιμον ἐξ Ἐφέσου".
 Οὐδὲ γὰρ εἶδον ἐγὼ τινὰ Μάξιμον. εἰς δ' ἐπίδειξιν
 Ποιητοῦ κλαίειν τοῖς παριούσι λέγω.

Jacobs A. G. T. II p. 405 Nr. 312. Animadv. Vol. II P. 2 p. 487.

34. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Χοιρίδιον καὶ βοῦν ἀπολώλεκα, καὶ μίαν αἴγα,
 ὦν χάριν εἴληφας μισθάριον, Μενέκλειε.
 Οὔτε δέ μοι κοινόν τι πρὸς Ὀθρυάδαν γεγένηται,
 Οὐτ' ἀπάγω κλέπτας τοὺς ἀπὸ Θερμοπυλῶν
 Ἀλλὰ πρὸς Εὐτυχίδην ἔχομεν κρίσιν ὥστε τί ποιῆι
 Ἐνθάδε μοι Ξέρξης καὶ Λακεδαιμόνιοι;
 Πλὴν κάμου μνήσθητι νόμου χάριν, ἢ μέγα κράζω·
 "Ἀλλὰ λέγει Μενεκλῆς, ἄλλα το χοι-
 ρίδιον".

Jacobs A. G. T. II p. 362 Nr. 141. Animadv. Vol. II P. 2 p. 493.

35. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Οἶδε τριηκόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρίθμοις
 Ἴναχίδαίς Θυρέαν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι,

34. cfr. α Nr. 7. v. 2. Hanc causam ut ageres, mercedem tibi rependi. v. 3. In locorum communium gyro eloquentia sophistarum & minutorum oratorum agitabatur, hinc Lucianus in Rhetor. Præc.: καὶν περὶ ὕβριστου τινος ἢ μοιχου λεγῆς Ἀθηνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατανοῖς λεγέσθω ἐπὶ πασι δὲ ὁ Μαραθῶν καὶ ὁ Κυναιγεῖρος, ὧν οὐκ ἂν τι ἀνευ γένοιτο. καὶ αἶε ὁ Ἄθως πλεῖσθω, καὶ ὁ Ἐλληνισπώντος περὶ εὐεσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν Περσικῶν βελῶν σκεπεσθω, καὶ Ξέρξης

Och han ristade der hosföljande vers som han skrifvit:
 Maximos, tolfårs-pilt, född i Ephesos, be-
 gråt!

Aldrig jag någon Maximos sett. Men blott för att skryta
 Med författarens smak, tårar af er jag begär.

Tempe II B. p. 15 Nr. 17. Ed. T. T. III p. 68.

34. DENSAMME.

Minns du ej, all min förlust var en gris, en get och
 en oxe,

Derför, Menekles, också har jag dig redligt betalt;
 Men med Othryades jag för öfrigt ej har att beställa,

Ej jag som tjuftvar stämmt tappre Leonidas' män,
 Utan det gäller Eutyichides blott. Båd' Xerxes, och
 Spartas

Herrliga kämpar ej alls äro behöfliga nu.

Tänk dock äfven på mig i processen; ty annars jag ropar:

Annat Menekles oss sagt, annat af grisen förspörjs.

Tempe II B. p. 17 Nr. 21. Ed. T. T. III p. 35.

35. SIMONIDES.

Vi trehundra män, o Sparta, som stridde med lika
 Många af Inachos' ätt fordom om Thyreas stad,

φευγεται, και ο Λεωνιδας θυμαζεσθω, και τα
 'Οθρυαδου γραμματα αναγιγνωσκεσθω,
 και η Σαλαμις και το 'Αρτεμισιον και αι Πλαται-
 αι, πολλα ταυτα και πυκνα. De Othryade in
 sequenti Ep. plura. v. 4. 'Απαγειν sensu forensi
 est deferre, accusare. v. 8. De origine hujus pa-
 rœmiæ non constat. 35. cfr. α Nr. 78. Thy-
 ream, argivam urbem, occupaverant Lacones;
 hinc bello commoto trecenti fortes viri ex utraque
 parte eliguntur, e quorum virtute res omnis pen-;

Αὐχένιας οὐ στρέψαντες, ὅπα ποδὸς ἵχνια πρᾶτον
 Ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.

Ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο Φόνω κεκαλυμμένον ὄπλον
 Καρύσσει· Θυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.

Αἱ δὲ τις Ἀργείων ἔφυγεν μόρον, ἥς ἀπ' Ἀδράστου.
 Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

Jacobs A. G. T. I. p. 437 Nr. 431. Animadv. Vol. I P. 1 p. 21.7

36. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Εἰς ποδάγραν.

Μισόπτωχε θεά, μούνη πλούτου δαμάτειρα,

Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη,

Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιιζομένη ποσὶ χαίρεις,

Πιλοφορεῖν τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται·

Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αἰσονίου πόμα Βάκχου.

Ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.

Τοῦνεκά νυν Φεύγεις πενίης τὸν ἀχάλκεον οὐδόν,

Τέρπη δ' εἰς πλούτου πασταάδας ἐρχομένη.

Jacobs A. G. T. II p. 436 Nr. 403. Animadv. Vol. II P. 2 p. 427.

deret, ceteri domum tendunt. Ita narrat Herodotus, addens: μαχομενων δε σφρων, καὶ γινομενων ἰσοπαλεων, ὑπελιποντο ἐξ ἀνδρων ἐξακοσιων τρεις Ἀργειων μεν Ἀλκηνωρ τε καὶ Χρομιος, Λακεδαιμονιων δε Ὀθρυαδης· ὑπελειφθησαν δε οὔτοι νυκτος ἐπελθουσης. οἱ μεν δη δυο των Ἀργειων ὡς νενικηκοτες ἐθεον εἰς το Ἄργος· ὁ δε των Λακεδαιμονιων Ὀθρυαδης, σκυλευσας τους Ἀργειων νεκρους, καὶ προσφορησας τα ὄπλα προς το ἑαυτου στρατοπεδον, ἐν τῇ ταξεί εἶχε ἑαυτον. ἡμερη δε δευτερῇ παρησαν πυνθανομενοι ἀμφοτεροι. τωσ μεν δη αὐτοι ἑκατεροι ἐφασαν νικαν. — Orto ita novo certamine, Laedæmonii superiores evadunt, Othryades vero so;

37. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Οὐδὲν σωφροσύνης τεκμήριόν ἐστι πρόδηλον,
 Τοῖς ἐμπαιζομένοις ἀνδράσι ταῦτα λέγω.
 Οὔτε τὸ δύσμορφον πάντως ἀνύποπτον ὑπάρχει
 Οὔτ' ἀκολασταίνειν πᾶσα πέφυκε καλή.
 Καὶ γὰρ τις διὰ τὴν ᾠραν τοῖς πολλὰ διδούσιν
 Οὐχ ἔπεται πολλὰς δ' ἐστὶ γυναῖκας ἰδεῖν
 Οὐχὶ καλὰς τὴν ᾠψιν, ὀπυιομένας ἀκορέστως,
 Καὶ τοῖς χρησαμένοις πολλὰ χαριζομένας.
 Οὐκ εἰ τις συνάγει τὰς ὀφρύας, οὐδὲ γελῶσα
 Φαίνεται, ὀφθῆναί τ' ἀνδράσιν ἐκτρέπεται,
 Σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος. ἀλλὰ τις εὖρος
 Μαχλάδα μὲν κρύβδην, τὴν πάνυ σεμνοτάτην,
 Τὰς δ' ἰλαραῖς καὶ πᾶσι Φιλανθρώπως προσιούσας
 Σώφρονας, εἰ σώφρων ἐστὶ γυνή τις ὅλως.
 Ἡλικία τοῖνον διακρίνετε ἀλλ' Ἀφροδίτης
 Οἴστρων εἰρήνην οὐδὲ τὸ γῆρας ἄγει
 Ὅρκοις λοιπὸν αἰεὶ τι πεποιθάμεν ἀλλὰ μεθ' ὄρκου
 Ζητεῖν ἐστὶ θεοὺς δώδεκα καινοτρόπους.

Jacobs A. G. T. II p. 297 Nr. 56. Animadv. Vol. II P. 3 p. 201.

38. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

α. Εἰπέ, λέων, φθιμένοιο τίνος τάφον ἀμφιβέβηκας,
 Βουφάγε; τίς τὰς σᾶς ἀξίος ἦν ἀρετᾶς;

37. cfr. α Nr. 8. v. 2. ἐμπαιζομένοις, viris quibus uxores illudunt, quos decipiunt. v. 15 auctoritate J. talem damus, pro Cod. ἡλικία τοῖνον ἠδε κρινετ' ἀλλ' Ἀφροδίτης. Ætate igitur castam a lasciva distingvamus. v. 18. ζητεῖν ἐστὶ θεοὺς δώδεκα καινερευου, Cod. Repono huc verba J.: "cum hæc omnia, Palladas dicere videtur, fallacia sint, superest, ut in jurejurando mulieris ac-

57. PALLADAS.

Kyskheten kan man hos qvinnorna ej förvisso bedömma;
 Detta jag säger enhvar, hvilken i älskog bedrogs.
 Ock den ledaste flicka minsann misstänkelig synes,
 Ej hvar skönhet, du ser, finnes till kärlek beredd.
 Ty rätt ofta är fågningen skuld, att din skänk ej värderas,
 Vore den aldrig så stor; mången du träffar också
 Ful som en mara, men dock omåttligt på kärlek begifven,
 Hon dig betalar contant hvarje den ringaste gunst.
 Icke hvaren som rynkar ihop sin panna, som aldrig
 Ler, ej låter sig se nånsin i männernas krets,
 Derfor så säkert är kysk. Rätt ofta du finner en qvinna,
 Som i en hemlig minut glömmer sitt ärbara skick,
 Ofta de glädtiga mör, som ila mot alla så vänligt,
 Kyska, om kyskheten alls fallit på qvinnornas lott.
 Äldren, du menar kanske, är säkraste tecknet; ja, riktigt!
 Liksom ej mången kär'ng brunne af kärligt begär.
 Dock vi på ederna städs förlitat oss. Skada, att eden
 Vårdas ej stort af de tolf gudar, vi hittills bekänt.

Ed. T. T. II p. 284.

38. ANTIPATER från SIDON.

a. Lejon, nämn mig den döde hvars graf du så ståtligt
 beträder,
 Oxförtärare? hvem var väl förtjent af ditt mod?

quiescamus. Post jusjurandum autem quæras licet
 deos, qui injuriam tibi illatam curæ habeant eam-
 que ulciscantur. Hoc idem est, ac si dixisset: at
 impune pejerare licebit; Dii enim perjuriam non
 curant". Nota Olympiorum furta & adulteria, quos
 amantium perjuriam ridere, statuerunt poetæ,
 38. cfr. α Nr. 6.

β. Τὸς Θεωδῶροιο Τελευτίας, ὃς μέγα πάντων
Φέρτερος ἦν, Θεῶν ὅσον ἐγὼ κέκριμαι.

Οὐχὶ μάταν ἔστακα, Φέρω δ' ἔτι σύμβολον ἀλκᾶς
'Ανέρος ἦν γὰρ δὴ δυσμενέεσσι λέων.

Jacobs A. G. T. I p. 434 Nr. 426. Animadv. Vol. II P. 1 p. 86.

39. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος ὁ μόνος ἐστὶν ἀληθής·
Τὰλλα δ' ἔχει λύπην πλείονα τῶν ἀγαθῶν.

Jacobs A. G. T. II p. 292 Nr. 41. Animadv. Vol. II P. 2 p. 433.

40. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.

Εἰ δέ τις ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλω
Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπευγόμενος,

Οὗτος ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις
Μοχθήσει, ἐτέρων δρεπτομένων τὸ μέλι.

Jacobs A. G. T. II p. 292 Nr. 41. Animadv. Vol. II P. 2 p. 433.

41. ΑΓΑΘΙΟΥ.

α. Τί στενάχεις; β. Φιλέω. α. τίνα; β. παρθένον. α. ἢ
ῥά γε καλήν;

β. Καλήν ἡμετέροις ὄμμασι φαινομένην.

α. Ποῦ δέ μιν εἰσενόησας; β. ἐκεῖ ποτὶ δεῖπνον ἐπελθῶν
Ζυνῆ κεκλιμένην ἔδρακον ἐν στιβάδι.

39. cfr. α Nr. 64. Hoc Distichon, auctoritate Brunckii & aliorum, separamus a sequenti Ep., in fine versus 2. legentes ἀγαθῶν pro κτεανῶν, permittente J. 40. cfr. α Nr. 64. v. 1. In